

Niech $f: A \times B \rightarrow C$.

Aplikacja funkcji na argumenty – klasycznie:

$$f(a, b)$$

Aplikacja funkcji na argumenty – notacja odwrotna:

$$(a, b)f$$

g – funkcja 3 zmiennych.

Klasycznie – $f(g(a, b, c), \sin(x))$,

Odwrotnie – $((a, b, c)g, (x) \sin)f$.

Przykładowe wyrażenie zwykłej notacji arytmetycznej: $1 + 2 \cdot (3 + 4 \cdot 5) - 1 - 1$.

Do zrozumienia takiego wyrażenia potrzeba pewnej „zewnętrznej” wiedzy:

1. **Priorytety operatorów.**

2. **Łączność**

$$a + b + c = (a + b) + c = a + (b + c).$$

$$a - b - c = (a - b) - c \neq a - (b - c).$$

$$2^{3^4} = 2^{(3^4)} \neq (2^3)^4.$$

$$a^b c = a^{(b^c)} \neq (a^b)^c.$$

3. **Nawiasy**

1) i 2) są kwestią konwencji, nie wynikają z samej składni.

Notacja funkcyjna wyrażeń arytmetycznych

Operator arytmetyczny można traktować jako funkcję dwóch argumentów:

$$+ : \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}.$$

Podobnie też:

$$-, \cdot, / : \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}.$$

(ignorujemy problem dzielenia przez zero)

Wyrażenia arytmetyczne można więc zapisać w notacji funkcyjnej.

wyrażenie	postać funkcyjna
$2 + 2$	$+(2, 2)$

$15 + 2 \cdot a$	$+(15, \cdot(2, a))$
------------------	----------------------

$(1 - 2) \cdot (3/4)$	$\cdot(-(1, 2), /(3, 4))$
-----------------------	---------------------------

Jak się okaże, zastępując nawiasy i przecinki ustalonym separatorem (np. spacją) nie tracimy jednoznaczności zapisu.

Takie skrócone wyrażenia: *notacja polska* (*NP*, ang. *PN*) wyrażen.

wyrażenie	postać funkcyjna	wyrażenie NP
$2 + 2$	$+(2, 2)$	$+ 2 2$
$15 + 2 \cdot a$	$+(15, \cdot(2, a))$	$+ 15 * 2 a$
$(1 - 2) \cdot (3/4)$	$\cdot(-(1, 2), /(3, 4))$	$* - 1 2 / 3 4.$

Przykład na rekonstrukcję wyrażenia bez nawiasów – tablica.

Dowodzimy jednoznaczności zapisu w NP. Najpierw nazewnictwo:

Token – najmniejsza jednostka składniowa: liczba (również ujemna lub ułamkowa), symbol (stała lub zmienna), nawias, lub operator arytmetyczny (dla uproszczenia tylko $+$, $-$, $\cdot$, $/$).

Wyrażenie (zwykłe lub NP) to ciąg tokenów.

Dla wyrażenia S definiujemy:

- $|S|$ – długość S (liczba tokenów w ciągu).
- *Odcinek początkowy* S – ciąg tokenów S' powstający z wykreślenia z S pewnej liczby końcowych tokenów.

Twierdzenie

Niech S będzie wyrażeniem NP (ciągą tokenów). Wtedy:

- ❶ Jeśli S' jest odcinkiem początkowym S i S' jest wyrażeniem NP, to $S = S'$.
- ❷ S jest długości 1 lub istnieje jedyny operator $\circ$ i jedyne wyrażenia NP L i R takie, że

$$S = \circ L R$$

(w szczególności istnieje jedyny sposób rekonstrukcji wyrażenia funkcyjnego równoważnego S).

Dowód: (na tablicy) Indukcja względem długości S .

Uwaga: twierdzenie jest prawdziwe dla wyrażeń ogólnych (np.

„f g a b c sin x” jest jednoznaczne, o ile znamy liczbę argumentów funkcji f, g, sin).

W NP: operator stawiamy przed argumentami. W *odwrotnej notacji polskiej* (ONP, ang. *RPN*): stawiamy je po argumentach (kolejność argumentów nie ulega zmianie).

Wyrażenie (zwykła notacja): $2 + 2$

To samo (odwrotnie, funkcyjnie): $(2, 2) +$

W ONP: $2\ 2\ +$

Odpowiednik Twierdzenia dla NP jest prawdziwy: zapis jest jednoznaczny.

Odwrotna notacja polska

Kilka przykładów:

wyrażenie	postać ONP
-----------	------------

$2 + 2$	$2\ 2\ +$
---------	-----------

$15 + 2 \cdot a$	$15\ 2\ a\ *\ +$
------------------	------------------

$a + b \cdot c$	$a\ b\ c\ *\ +$
-----------------	-----------------

$(a + b) \cdot c$	$a\ b\ +\ c\ *$
-------------------	-----------------

Kolejność argumentów jest taka, jak w NP (oraz notacji zwykłej).

Jak efektywnie wyznaczać wartość (liczbowego) wyrażenia ONP?

Przykłady na tablicy:

1) $2\ 3\ +\ 4\ 5\ +\ *$

2) $5\ 6\ -\ 4\ *\ 5\ 2\ 2\ *\ -\ -$

Przykład ewaluacji – animacja na wykładzie.

Kroki algorytmu ewaluacji (wejście – ciąg tokenów):

- ❶ Stwórz pusty stos.
- ❷ Dla każdego kolejnego tokenu z wejścia:
  - ❷a Jeśli tokenem jest liczba: połóż ją na stos.
  - ❷b Jeśli tokenem jest operator $\circ$: ściągnij ze stosu prawy argument b , ściągnij ze stosu lewy argument a , wykonaj obliczenie $a \circ b$, połóż wynik na stos.
- ❸ Ściągnij ze stosu i zwróć wynik obliczenia.

Przykładowa implementacja: onp.py w materiałach.

Konwersja wyrażenia zwykłej notacji do ONP: Shunting Yard Algorithm.

Kroki algorytmu konwersji (wejście i wyjście – ciąg tokenów):

- ❶ Stwórz pusty stos operatorów (dolny tor)
- ❷ Dla każdego tokenu z wejścia:
  - ❷a Jeśli tokenem jest liczba lub stała: połóż ten token na wyjście.
  - ❷b Jeśli tokenem jest `(`: połóż go na stos operatorów.
  - ❷c Jeśli tokenem jest `)`: przesuwaj operatory ze stosu na wyjście, dopóki na szczycie stosu nie pojawi się `(`; wtedy usuń `(` ze stosu.
  - ❷d Jeśli tokenem jest operator `o`: dopóki na szczycie stosu znajduje się operator o priorytecie wyższym lub równym, niż priorytet `o`, ściągaj operatory ze stosu na wyjście; następnie połóż `o` na stosie.
- ❸ Dopóki stos nie jest pusty, ściągaj operatory ze stosu na wyjście.